

Miklošičeva cesta št. 16/L
Telefon št. 72.

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko.

Račun pri poštn. čekov.
zavodu štey. 11.842.

Tem nalogam je posvečena konferenca državnikov Male antante in Poljske v Beogradu. Gre za učvrstitev zveze s Poljsko, morda za formalno sklenitev četvernega sporazuma, gotovo za odločen skupen nastop na haški svetovni konferenci strokovnjakov. Današnji skupni nastop na praškem zboru »Društve Zveze narodov« v manjšinskem vprašanju je le nov dokaz za skupne interese narodov Male antante proti poizkusom, ki hočejo pod krinko pravičnih zahtev doseči razblijanje naše narodne discipline.

Konferenca Male antante je takore-
koč vsatbeni dar mlademu kralju, in
tobler omen pri sklenitvi rodbinske
veze med našo in romunsko kraljev-
sko hišo.

Beograd, 6. junija. (Izv.) Danes opoldne je minister prosvete Pribičević otvoril peto jugoslovansko umetniško razstavo. K otvoritvi so bili povabljeni vsi ministri, diplomatski kor, beograjski župan itd. Razstava je največja in najpopolnejša od dosedanjih jugoslovanskih umetniških razstav ter obsega skoro 800 umotvorov, ki so razvrščeni v 16 prostorih. Razstavjalcev je okoli 150 ter so med drugimi zastopani: Društvo slovenskih umetnikov in Klub mladih iz Ljubljane, klub "Grohar" iz Maribora. Svoja dela je razstavilo tudi več slovenskih neorganiziranih umetnikov. Za razstavo vlada splošno zanimanje v vseh sloji.

Bakar, 6. junja. (Izv.) V nočnej zvečer je prišlo med zanelljanci in reškimi karabinjerji na naši meji do ostrega spopada. Zanelljanci so se nahajali v neki obmejni gostilni. Karvinastopi patrolja karabinjerjev in odredi takošnje zaprtje gostilne, češ, da gostilničar nima plesnega dovoljenja. Gostje so res tako izpraznili gostilno in odšli na jugoslovansko ozemlje, odkoder so se kmalu, 30 po številu, vrnili oboroženi s samokresi. Karabinjerji so jih hoteli ustaviti, nakar je prišlo do spopada. Vseled streljanja je bil alarmiran tudi oddelek 48. pešpolka iz Reke, ki je takoj naskočil napadalce. Po kratkem boju so se zanelljanci umaknili. Italijani so imeli enega mrtvega in enega težko ranjenega.

*** Poročne svečanosti v Ljubljani.** Dodatno k sporočilu poročnih svečanosti v Ljubljani dne 8. junija se objavlja, da priredila vojaška godba jutraj ob 1/26. budnico, ki krene iz vojašnice kralja Petra I. po Poljanski cesti, čez Vodnikov in Marijin trg v Prešernovo ulico, mimo opere in Narodnega doma na Bleiweisovo cesto, nato pa po Simon Gregorčičevi ulici mimo nunske cerkve pred Zvezdo, kjer bo pred štahom draveke divizije igrala komada, nakar se povrne nazaj v vojašnico. Istočasno, ko se vrši koncert vojaške godbe s sodelovanjem združenih pevskih zborov pred Tivolskim gradom, priredijo ob 3. popoldne salezijanske godbe na Sv. Jakoba trgu koncert, zvečer ob 8. pa železniška godba pred glavnim kolodvorom. Ob 9. zvečer se priredi baklada z vojaško godbo, ki krene iz vojašnice kralja Petra I. po Poljanski cesti, preko Marijinoga trga pred hotel Union, čez kralja Petra trg mimo sodne palače, po Dunajski cesti, mimo glavne pošte, opernega gledališča, po Bleiweisovi cesti, Simon Gregorčičevi in Selenburgovi ulici, nadalje čez Vodnikov trg na Poljansko cesto nazaj v vojašnico.

*** Vojaške slavnosti povodom kraljeve poroke.** Komanda mesta Ljubljane nam sporoča: V smislu odredbe komandanta Dravske divizijske oblasti se imajo rezervni oficirji v predpisani službeni uniformi udeležiti proslave poroke Njeg. Veličanstva kralja dne 8. junija ter zavzeti mesto, ki jim pripada po činu. Ob 9. jutraj bo služba božja v pravoslavni kapeli v vojašnici vojvode Mišića; ob desetih služba božja v stolni cerkvi in v tukajšnji evangelijski cerkvi. Gg. rezervni oficirji se zberejo v štabu divizije pred komandantovo pisarno v svrhu čestitanja. Vseh svečanosti se udeležijo gg. rezervni oficirji po svojem veroizpovedanju.

*** Pozivi v četrtek, dne 8. junija 1922** se poroči Njegovo Veličanstvo naš kralj Aleksander I. z Njeno kraljico Viskostjo Marijo, princesinjo romunsko. Da proslavi tudi našo mesto ta veseli in velepomembni dan kar najslavnejše, vabim vse somestane, da okraze že na predvečer svoje hiše in stanovanja z zastavami. V četrtek, dne 8. junija 1922. zvečer pa naj bodo okna vseh hiš slavnostno razsvetljena. V Ljubljani, dne 4. junija 1922. — Vlada komisar: Dr. Bogumił Seneković i. r.

*** Čestitke na pokrajinskem namestništvu.** Na dan poroke Njeg. Veličanstva kralja, dne 8. junija, bo po defilaciji vojaštva ljubljanske posadke sprejemal podnamestnik dr. Baltić ob 12.12. do 1. v vladni palači razne korporacije, društva itd., ki mu namenjajo izraziti čestitke povodom poroke Njeg. Veličanstva kralja Aleksandra.

*** Proslava kraljeve poroke v Mariboru.** Povodom kraljeve poroke je izdal župan Grčar oklice na prebivalstvo, da razveseli danes in jutri zastave in razsvetli okna na predvečer poroke. Delavci v industrijskih podjetjih, tudi v delavnicah južne železnice, bodo imeli plačan dela prost dan, da se lahko udeležijo slavnosti.

*** Proslava kraljeve poroke v Kranju.** Ob 9. slovesno cerkveno opravilo, po maši sprejem deputacij pri okr. glavarju; zvečer obhod narodnih društev po mestu z godbo in bakljadjo; po obhodu narodna slavnost na vrtu hotela «Stara postaja». Podružnica «Kola jugoslov. sester» obdari revne mestne in okoliške otroke s pecivom in pecilom.

*** Dar mesta Bukarešte kraljici Mariji.** Bukareška občina je podarila princesinji Marioli povodom njene poroke z našim kraljem krasen avtomobil.

*** Albansko odposlanstvo v Beogradu.** V ponedeljek je prišlo v Beograd na poročne svečanosti posebno odposlanstvo albanske vlade, obstoječe iz polkovnika Ali Riza paše, bodočega albanskega poslanika na našem dvoru, in majorja Salih Edin Lošmija. Odposlanstvo je sprejel na kolodvoru naš poslanik v Tirani, Ljuba Nesić.

*** Uradi na dan poroke.** Na dan poroke, dne 8. junija, bodo vsi državni uradi zaprti in je ta dan službe prost.

*** Protestni brzojav ljubljanskih dalmatinskih akademikov iz tretje cone.** Jugoslovanski dalmatinski akademiki iz tretje cone, ki studirajo v Ljubljani, so poslali ministrskemu svetu sledečo brzojavko: «Jugoslovanski dalmatinski akademiki iz tretje cone v Ljubljani najodločneje protestirajo proti vsaki reviziji rapalskega sporazuma v našo škodo. Kot najboljši tomlači narodnih želj in potreb in dobri poznavalci ciljev italijanskega imperializma in močnega vpliva italijanskega kapitala v severni Dalmaciji, kakor tudi po vsem Jadranu, zahtevamo od visoke kraljeve vlade sledeče: 1.) da se niti pod zemljo ne odstopi od rapalskega sporazuma, ker je bilo itak že preveč žrtve; 2.) da se Zadru ne da nikakega gospodarskega zaledja, ker se s tem ogroža nacionalni in gospodarski razvoj našega naroda v severni Dalmaciji; 3.) da se brez odloge izposlušajo našemu narodu kulturne garancije v zasedenih krajih po principu reciprocitete.

*** Prometna konferenca v Mariboru.** V kratkem se bo vršila, kakor poročajo iz Beograda, v Mariboru med našimi in avstrijskimi delegati konferen-

ca radi ureditve tovarnega prometa med obema državama.

*** V Lokvi pri Divači je po daljšem bolehanju podlegel morilki sušil študent prava na ljubljanski univerzi, mladi Fran Čok.** Bil je idealen mladnik in navdušen Jugoslovčan, eden izmed ustanoviteljev in voditeljev znane dijaškega jugoslovanskega pokreta, ki je zrevolucioniral pred in med vojno našo mladino. Ni mu bilo dano, da bi videl pod okriljem Jugoslavije, ki ji je žrtvoval vse svoje mlade sile, tudi svojo ožjo domovino. Pokrivala ga bo sedaj rodna žal ne svobodna, a zato tem bolj srčno ljubljena domača gruda. — V Ljubljani je bil pokojni Čok marljiv in delaven član akad. društva «Jadrani», ki mu je nekaj časa tudi predsedoval. Bodi mu blag in hvaležen spomin!

*** Odhod Westfalcev.** Sinoči so naši westfalci rojaki zopet odšli iz Ljubljane nazaj v novo domovino. Od stare domovine so odnesli s seboj najbrže vrt, da je vsa klerikalna, ker so se okrog njih ves čas vrtili le duhovni gospodje in nekaj agitatorjev SLS. Pred odhodom so se zbrali pred Unionom ter odkorakali na kolodvor s Salezijansko godbo. Vseh udeležencev tega slavnostnega odhoda je bilo 300 do 400.

*** Z ljubljanske univerze.** V ponedeljek sta k poročnim slavnostim v Beogradu potovala rektor univerze profesor dr. Gregor Krek in prorektor prof. dr. Richard Zupancič. Za čas njune odsotnosti vodi rektorske posle dekan filozofske fakultete profesor dr. Artur Gavazzi.

*** Inženjerski izpit** je napravil s prav dobrim uspehom na Dunaju strojni tehnik Feliks Lobč iz Záhje vasi pri Novem mestu. Čestitamo!

*** Himen.** V ponedeljek dne 5. junija se je poročil gosp. Anton Novak iz Gradača z gđo. Hedro Šarc, nečakinjo gospe Hedvice Šarc, trgovke v Ljubljani. Bilo srečno!

*** Himen.** Na binkoštni ponedeljek se je hčerka g. nadučitelja Jakoba Zebreta v Starem trgu pri Ložu poročila z Gorčtom Hribarjem, poštni oficijalom v Ljubljani. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani.

*** Kres na dan kraljeve poroke.** Gasilno društvo Dol-Bericevo zažge na dan poroke Nj. Vel. kralja Aleksandra zvečer velik kres na Ajdovščini. Tudi po drugih krajih naj bi društva proslavila kraljevo poroko na ta način.

*** Reljef kraljevske dvojice.** V spomin na poroko Njeg. Veličanstva kralja Aleksandra in kraljice Marije izdala je tvornica «Ikarus» v Ljubljani umetniško izdelan reljef kraljevske dvojice. Reljef je imitacija kovin v raznih nijansah. Razprodaja v četrtek na ulicah.

*** Gremil trgovcev v Ljubljani objavlja:** V proslavo poroke Nj. Vel. kralja Aleksandra odream, da naj bodo v četrtek dne 8. junija vse trgovine v Ljubljani zaprte. Člani trgovskega gremija naj za ta dan svoje izlozbe okraze, oni trgovci pa, ki so zajedno hišni posestniki, naj razobesijo zastave. — Načelnik.

*** Svarilo avtomobilistom.** Jugoslov. zveza za tujski promet sporoča: S sklepanja občinskega odbora blejskega, je po cestah na Bledu dovoljeno, da vozijo avtomobili le z brzino 6 km. Vendar je opaziti, da se avtomobilisti ne preprosti ne drže in vozijo s hitrijo 10, 20 in še več kilometrov. Ker se je z ozirom na prihod Nj. Vel. kralja avtomobilni promet na Bledu pomnožil in se je zlasti na prometnih cestah, n. pr. na zelo vijugasti cesti od Toplice do Petrina bati nesreče, opozarjamo avtomobiliste, da se v lastnem interesu, kakor tudi z ozirom na varnost drugih, drže omenjenega sklepa, ker se bodo prestopki kaznovali. Dalje opozarjamo avtomobiliste na cesto proti Bohinju, ki je zlasti med Nomenjem in Bitanjami zelo vijugasta. Avtomobilni klub preskrbi v kratkem svarilne table na vseh ovinkih.

*** Smrtna kosa.** V Kranju je v soboto dopoldne nenadoma umrl upokojeni orožniški stražnjošter Stefan Ivan Premrov-Premreštein. V Ljubljani je umrla g. Josipina Terpine, soproga gostilničarja in prevoznika, v Skofji Loki pa biserka lekarnarja Burdycha, 21letna Zdenka. Blag jim spomin!

*** Koliko stanovanj se potrebujemo v naši državi.** Iz Beograda nam poročajo: Načelnik stanovanjskega odbora ministrstva za socialno politiko dr. Stojadinović je svojemu ministrstvu predložil poročilo, v katerem s številkami dokazuje minimum potrebnega števila stanovanj v svrhu, da se odpravi stanovanjska kriza. Glasom tega referata potrebuje Ljubljana še 1000, Maribor in Celje 500 stanovanj. Za Beograd je minimum 4000 stanovanj, za ostala mesta Srbije vsaj 500, gore 2000. V Sarajevu je treba vsaj 800, v ostalih mestih Bosne in Hercegovine 700 stanovanj. Split jih potrebuje 400, ostala Dalmacija 150, Zagreb vsaj 3500, ostala mesta Hrvatske in Slavonije 700. Vsako stanovanje bo stalo 60 do 70 tisoč dinarjev. Za celo državo bi bilo torej treba 841 milijonov dinarjev.

*** Radgona opekarna.** — I. last Gornje Radgoue. Znanje opekarstva, ki jih je mesto Radgona zgradilo v Spodnjem Grisu, ki je potem pripadel nam, so vsled odloka ministrstva pravde kot sekvestracijske oblasti končno prešle v last občine Gornje Radgone. S tem je dobila ta občina v last večmilijonsko premoženje in tudi milijon čistega dobička, ki so ga opekarne izkazale že no premoštu.

*** Brivnice v Ljubljani bodo v četrtek** na dan poroke Nj. Vel. kralja Aleksandra odprte od 7. do 10. u. dopoldne.

*** Vojaški koncert** na Unionskem vrtu v Ljubljani bo danes, v sredo ob pol 20. uri namesto v četrtek.

*** Izprememba posesti.** Vilo Zupan na Bledu je kupil pokrajinski namestnik za Slovenijo g. Ivan Hribar.

*** Strela je udarila** na binkoštno nedeljo popoldne v kozolet posestnika p. d. Spodnjega Zavija v Četah nad Hrastrnikom. Mož se je pač lepo zahvalil za pomoč, ko se je na večer vrnil z božje poti od Sv. Križa. Prav takrat je napravila tudi toča po Četah veliko škodo. Zgodaj je zavela.

*** V smrti zaradi zavržene ljubezni** Iz Brezice se nam poroča: Na brežlškem popoldne se je na binkoštni ponedeljek popoldne ustrelil črno oblečen človek in obležal na mestu mrtve. V deset roki je držal sliko svoje izvoljenke; na zadnji strani je bilo napisano, da brez nje ne more živeti. Kasneje se je ugotovilo, da je samomorilec Josip Rajhmann iz Pečnice pri Beljaku, po poklicu lesni trgovec, star 36 let. V kolodvorski gostilni se je zaljubil v tamkajšnje natakarice in popival, dokler je bilo kaj evnetja v žepu, nakar je zastavil še uro, tako da je ostal brez imetka. Nato je odšel na popokališče in si v bližini velikega križa pogajal krogle v glavo. Rajhmann se je najbrže boril tudi s materialnimi težavami.

*** Avtomobil je povozil v bližini Stare vasi** na Bizejskem posestnika Pleša iz Stare vasi, ki si je pri padcu slomil roko. Ponesrečena so prepeljali v bolnico v Brezico.

*** V ribniku pri Nabrežini je utonil** na binkoštno nedeljo 11letni Oskar Lutman. Sel je loviti žabe, zgrbil na obrežju ravnotežje in padel potopljen v vodo. Njegova mati je pri pogledu mrtvega sinčka v obupa hotela skočiti v ribnik, kar pa so preprečili navzoči.

*** Na grobu svojega moža se je zastrupila** v nedeljo je nesla neka ženska na grob svojega ožega sorodnika v Nabrežini cvetlice. V bližini opazi na svoje veliko začudenje truplo starejše ženske, poleg katere je ležala steklenica z ostanke neke strupene kisline. Obvestila je o dogodku takoj oblasti, ki so spoznale v samomorilko 50letno Marijo Čerp iz Nabrežine. Pred dvajset leti ji je umrl mož in je bila od takrat silno melanholična. Zapustila je pisno, v katerem izjavlja, da ji je po smrti ljubljenega moža ostalo življenje brez pomena.

*** Samomor.** V bližini ribniškega kolodvora se je pred nekaj dnevi obesila v gozdu 72letna Helena Fende iz Kočevja. Vzrok samomora revščina in obup nad nesrečo hčerke, kateri je mož v Kočevju odsekal roko in izvršil nato samomor.

*** Sprla se je neka Terzija Domila,** pomožna delavka v Mariboru s svojim ljubčkom, ki je s palico precej težko ranil. Pomagal ji je rešilni oddelek ljubimca pa so zaprli.

*** Vlomi v vagon** se zadnje čase v Mariboru zelo množe. Izginja posebno slivovica, goveje meso, pa tudi razno drugo blago. Te dni so aretirali dva malopridneža, ki sta prodajala večje količine govejega mesa. Ker je več kot verjetno, da sta prišla do njega na nepošten način, bržčas ravno po tatvinah na kolodvoru, so ju oddali v zapore okrajnega sodišča.

*** Med kopanjem okrađen.** Matiji Golobčiču uslužbencu obratnega ravnanjstva juž. žel. v Ljubljani, je v ponedeljek popoldne, ko se je kopal v Kamniški Bistrici pri Domžalah, nekdo ukradel iz listnice vsa mesečna plačila, okoli 3000 kron in več važnih listin.

Ljubljanska porota.

MLAD MALOPRIDNEZ.

Včeraj je bilo otvorjeno v Ljubljani letošno porotno zasedanje. Zanimivo je, da je po vseh mestih, kjer so porotna sodišča, opaziti veselo dejstvo, da se je število porotnih slučajev znatno zmanjšalo. Tako je celjsko porotno zasedanje zaradi pomanjkanja zločincev celo odpadlo in se je ena razprava odstopila ljubljanski, dve pa mariborski poroti. Vsekakor znamenje, da se je morala pričela zopet dvigati.

Za včeraj ste bili razpisani dve razpravi: proti Josipu Hafnerju iz Skarčine zaradi hudodelstva javnega prisilstva, ki je bila tajna in je bil Hafner obsojen na 7 let ječe in pa proti 18letnemu Rudolfu Skorji iz Zadržti na Štajerskem zaradi ropar. Rudolf Skorja je bil slabo vzgojen in se je že kot fant nabajal v pobojševalnici v Gradcu, kar ga pa ni nič izboljšalo. Ostal je delomržen, kakršen je bil. Na pustni torek je zvedel, da bo mož njegove gospodinje Marije Slejko odpotoval po poslih v Konjice. To priložilo je hotel porabiti, da pride do denarja. Naslednjega dne, ko moža ni bilo več doma, je prišel k Mariji Slejko in se hotel polastiti v omari spravljene denarja. Načrt pa se mu je ponesrečil. Vrgel jo je na tla, tolkel po glavi in davil, toda napadenec se je končno vendarle posrečilo, da se mu je iztrgala iz rok in pričela klicati na pomoč, nakar je Skorja prestrašen pobegnil, ne da bi dosegel svoj cilj. Obtoženec je dejanje priznal, izgovarjal pa se je z duševno zmedenostjo, česar pa mu porotniki niso verjeli in je bil po soglasni potrditvi krivde glede roba obsojen na 18 mesecev težke ječe.

OBCNI ZBOR KRANJSKE HRANILNICE V LJUBLJANI.

Včeraj popoldne se je vršil 101. občni zbor Kranjske hranilnice. Iz poročila o računskem zaključku za leto 1921 povzemamo, da so se v preteklem letu povzela vlogo okroglo za 34 milijonov na vsoto 104,056.000 K. Od teh odpade na splošni hranilni oddelek okroglo 101 milijon, na domače hranilnice 367.000 K in na starostno hranilnico 1 milijon 954 tisoč. Stevilno knjižje je padlo za 549.

Hipotekna posojila so se zvišala na okroglo 13 milijonov, posojila občinam in korporacijam pa na okroglo 16 milijonov 400 tisoč. Menični posojili je bilo 3 milijone 350 tisoč kron. Vrednostnih papirjev je imela hranilnica s vojnimi posojili vred 41 milijonov 200 tisoč. Od vojnih posojil se je odpisalo v preteklem letu 10 odst., tako da so sedaj zaračunana še s 70 odst. Zaostale obresti od vojnih posojil so se tudi odpisale na račun izkupička za prodano Virantovo hišo.

Kreditno društvo Kranjske hranilnice je štelu koncem leta 1921 129 udeležencev, z dovoljenim kreditom 8,138.000 K.

Pri raznih bankah je imela hranilnica naloženih okroglo 32 milijonov. Čistega dobička je napravila hranilnica 899.333 K ki se uporabi za razne odpise, dotacije pokojninskemu in rezervnim zakladom ter ostanek v znesku 12.950 K za darove.

Vse hranilnične rezerve znašajo koncem leta 5,339.000 K. Med letom je prodala hranilnica Virantovo hišo poštni upravi, zavetišče za neozdravne pa zdravstvenemu odseku za poročnišnico. Po razpustu društva Deutscher Theater-Verein je prišla hranilnica v last dramatskega gledališča, cigar vrednost je vpisala v dobro pokojninskemu zakladu.

Občni zbor je poročilo ravnanjstva in revizorjev vzel na znanje ter iz preostalega dobička v znesku 12.950 K dovolil 3000 K za 60 nagrad po 50 kron dolgotrajnim poslom, 8850 K starostni hranilnici, 1100 K pa voj. invalidom. Kot zadnjo točko dnevnega reda je predlagal predsednik Dragotin Hribar sprejeti 19 novih članov, med njimi 5 Nemcev. Slovenska večina je na predlog g. Turka imenovanje novih članov odstavila iz dnevnega reda. Za predlog so glasovali le navzoči Nemci.

NARODNA BANKA SHS.

Stanje 22. maja 1922.

Aktive (v milijonih dinarjev, v oklepajih razlike napram 15. maju): kovinska podloga 369,7 (+ 2,5), posojila 906,1 (— 2,3), državni dolgovi 4498,2 (+ 79,7), vrednost državnih domen 2138,3. Skupaj 7912,4.

Passive: glavnica 16,3, rezervni fond 2,0, bankovci v obtoku 4730,4 (— 43,3), razne obveznosti 1006,0 (+ 146,1), terjatve države za založene domene 2138,2, saldo raznih računov 19,2. Skupaj 7912,4.

Obtok bankovcev se je zmanjšal v natančnih številkah za 43,250.755 na vsoto 4,730,496.790 dinarjev.

TRŽNA POROČILA.

Zagreb, 4. junija (Tedensko poročilo z žitnega tržišča). Pretečeni teden so cene precej narastle. Vzrok temu je po mnenju nekaterih trgovcev in producentov to, da zalogo že ponehava, zlasti da se to vidi pri koruzi, katere pride zdrave zelo malo na tržišče. Ako je to mnenje opravljeno, se bo izkazalo v kratkem. Izvoz je bil mal, a domači konzum je precej povpraševal, vsled česar so pač v prvi vrsti narastle cene.

Pšenica (77 — 78 kg, 2 odst.) je notirala 1600 — 1620 K, pariteta slavonska ali vojvodinska postaja. Koruza je najbolj narastla v ceni in sicer na 1340 — 1360 K. Rž (71 — 72 kg, 8 — 10 odst.), srbijanska godba, se je tržila povprečno po 1400 K, ječmen povprečno po 1280 — 1300 K. Oves, arbijanski ali bosanski, je dosegel ceno 1260 — 1280 K, pariteta Zagreb. Slavonsko rešetano blago je nekaj dražje. Moka št. 0 se je tržila po 23,50 — 24,50 K postavno vagon vtorovna postaja z vrečami. Otrobi notirajo 700 — 720 K z papirnatimi vrečami pariteta vtorovna postaja.

Zagreb, 4. junija. (Tedensko poročilo z žitnega tržišča). Na tržišču vlada mrtvilo, ker so cene prekorajšle svetovno pariteto. Ker se sedaj dovoli krme, je tudi ponudba mala. Obilna ponudba prične zopet avgusta in septembra. Zato se računa, da bodo takrat cene padle. Izvoz živine je bil malen, ker dobiava ameriško maslo po 16,5 čeških kron ab Praga, dočim bi naša masla prišla na 21 K. Cene za kg žive vage: goveda I. 40 — 44 K, II. 32 — 36 K, III. 22 — 28 K ab postaja Zagreb. Kuppev ni, a se cene držijo le vsled tega, ker se vsled zadostne paše nikomur ne mudi prodajati. Cene za svinje (žive teže) I. 80 — 90 K, II. 76 — 80 K, lahke I. 72 — 75 K, II. 68 — 70 K ab vojvodinska ali sremska postaja. Ker se pita sedaj mnogo svinj, je pričakovati, da bo v dveh, treh mesecih velika ponudba svinj in padec cen.

— Kurzi za gojenje in sušenje češpelj. Kmetijsko ministrstvo je sklenilo osnovati v krajih, kjer gojijo češpelje, kurze o gojenju in sušenju češpelj.

— Promet bosanskih državnih železnic. Državne železnice sarajevske direkcije so odpremile od 1. januarja do konca aprila

za 1922. leta 1,071.753 oseb in 419.625 ton blaga, za kar je bilo 32,225.980 dinarjev dohodkov. V istem razdobju 1921 je bilo odpremljenih 939.690 oseb in 372.638 ton blaga z dohodki 29.892.970 dinarjev. Po tem se je torej osebni promet povečal za 132.063 oseb, blagovni promet za 47.012 ton, dohodki pa za 2.338.010 dinarjev.

— Dobava desk, plohov in tramov. Pokrajinska monopolna direkcija v Ljubljani razpisuje na dan 3. julija ob 11. uri dopoldne v pisarni tobačne tovarne v Ljubljani ponovno obitalno licitacijo glede dobave desk, plohov in tramov. Predmetni oglas je v trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani na vpogled.

— Dobava mesa. Pismeno neposredne pogodbe glede dobave mesa za čas od 1. julija do konca septembra 1921, ki bi se imele skleniti dne 8. junija pri intendantu Dravske divizijske oblasti v Ljubljani, pri komandah vojnega okroga v Celju in Mariboru ter pri komandah mesta v Ptuj in Slovenski Bistrici, se bodo sklepale istotam dne 13. junija.

— Dobava kruha. Pismena neposredna pogodba dne 7. junija ob 10. uri dopoldne pri Komandi mesta v Slovenski Bistrici, ki bi se imele skleniti za pečenje kruha iz državne moke za potrebo garnizije Slovenska Bistrica, se bodo sklenile istotam dne 12. junija.

— Uvoz vina v Avstrijo leta 1921 je znašal 889.526 q v sodih in steklenicah. Uvozilo se je: iz Madžarske 350.668 q, iz Italije 226.249 q, iz Španije 23.681 q, iz Jugoslavije 9061 q, iz Českoslovaške 197 q, iz Rumunije 2 q. Šampanjca je uvozila Avstrija 127 q, od tega le iz Madžarske 409 q. Vinskega mosta, sadjevega in sokov je uvozila Avstrija 6168 centov, od tega iz Jugoslavije 2456 q, iz Madžarske 2089 q. — Izvozila pa je Avstrija vina 52.071 q, od tega v Nemčijo 12.728 q, v Poljsko 12.795 q, v Českoslovaško 23.382. — Kakor vidimo iz teh podatkov, je Jugoslavija neprimerno malo uvozila v Avstrijo vina, dasiravno imamo pri nas velike zaloge in dobra vina.

— Obtok bankovcev v Českoslovaški je po izkazu bančnega urada dne 31. maja narastel od 23. do 31. maja za vsoto 420,038.000 na 9,717.750.000 K.

— Slabo stanje sladkorne pese v Českoslovaški. Iz Prage poročajo: Iz vseh krajev Českoslovaške prihajajo nepopolni na poročila o stanju sladkorne pese. Poleg sniže so nastopile razne bolezni in škodljiv mršes. Stanje v Moravski in v Sleziji je v splošnem boljše, nego v Češki.

Borza

Zagreb, devize: Berlin 23,75 — 24, Milan 330 — 350, London 303 — 305, Newyork 60 — 63,50, Pariz 605 — 615, Praga 129 — 137, Curih 1250 — 1300, Dunaj 0,50 — 0,61, Budimpešta 8,10 — 8,25, Varšava 1,80 — 1,85, valute: dolar 59 — 61, napoleoni 225 — 240, marke 23. Banka za Primorje 165 — 170. Trg. obrtna banka 62,50. Brodska banka 90 — 92. Hrvat. eskomptna banka 176 — 179. Jadranska banka 410. Jugoslovenska banka 109 — 110. Ljub. kreditna banka 230 — 240. Praštediona 1180 — 1200. Rečka pučka banka 110 — 115. Slov. eskomptna banka 181,25. Srpska banka 175 — 177,50. Eksploatacija drva 122 — 125. Dubrov. parob. družba 1300. Goranin 139. Narodna šumska industrija 123 — 124. Našička industrija drva 125 — 126. Gutman 300.

Dunaj, devize: Zagreb 48,72 — 48,78, Beograd 194,58 — 194,88, Berlin 48,20 — 48,30, Budimpešta 15,72 — 15,78, London 614,55 — 615,25, Milan 711,50 — 712,30, Newyork 130,44 — 130,56, Pariz 1254,50 — 1255,50, Praga 270,90 — 271,10, Sofija 98,70 — 98,80, Varšava 3,45 — 3,49, Curih 261,875 — 262,125, valute: dolar 13,569 — 13,581, levi 96,45 — 96,55, marke 48,20 — 48,30, funti 612,75 — 613,25, franki 1254,50 — 1255,50, lire 707,60 — 708,30, dinar 194,38 — 194,62, poljske marke 3,42 — 3,46, levi 88,94 — 89,06, švic. franki 260,855 — 261,125, češke krome 270,40 — 270,60, madžarske krome 15,82 — 15,88.

Curih, devize: Rim 1498,10 — 1501,90, London 1293,35 — 1296,65, Newyork 287,14 — 287,86, Pariz 2621,70 — 2628,30, Curih 5513,10 — 5526,90, Dunaj 2,23 — 2,27, Budimpešta 33,45 — 33,55, Praga 560,15 — 562,25.

Odgovorni urednik Fr. Brozović. Lastnik in izdajatelj Konzorcij «Jutra». Tisk Delniške tiskarne, d. d. v Ljubljani.

SLOGRAD, d. d. Ljubljana.
tovarna Keršič
sprejma

prvovrstnega polirja
za železobetonske stavbe in per-fektne samostojne
korespondentinjo.

Naston takat. 1787

Devetstopetnajsto Tragedija naroda.

Medtem so prispeli do pokopališča za mestom. Obmolknila sva, obvladali so naju občutki starišev, ko sva stopila na mrtvi kraj. Tužno je bilo pokopališče. Polno majhnih ovenčanih križev, med njimi grobo izklesani kamni. Baš tisti hip, ko sva stopila midva, so vsprhnile vrane, počivajoče na majhnih križih. Njihova krila bijejo po zraku. Grobar koplje novo jamo. Dež je razmočil steze, grobovi so se podsluli in utonili. Mrtvaški vzdih širi vlago in spominja na kosti. S križev so izginili napisi. Nedogorele sveče so se zvile, zmečkale premočene pentlje. Edina svečica brli na samotnem grobu, na katerem leži nekaj jestvin. Šla sva mimo praznih grobov v katerih je stala voda in se je nabiralo blato. Nikjer nobene cerkvice.

«Vidiš tukaj jih počiva nekoliko. Samo novi križi iz poslednjih dni. Ranjenci, bolniki, ujetniki, begunci iz fronte. Tam tisti križi po vrsti to je vojska, srbska vojska. Že četrto leto se vrste drug za drugim.»

«A kje je kapela?»

«Vidiš ta koliba» mi pokaže iz desk zbito barako, katero je obična hitro zgrajena, da bi nepokopane mrličke obvarovala dežja.

Vsa sem se stresla in zmrazilila, kakor da mi je še enkrat izdihnilo nesrečno dete, ki čaka na pokop.

Starec zapazi mojo bolelost in doda.

«Ni marmornata ta cerkvice, nima zvona, nima križa, pa kaj hočeš? Samo da stopi duša v božje dvore, a telo nič — zgorelo drevo.»

Njegove besede me niso umirile in čimbolj sem se bližala kolibi, tembolj me je mučilo. Zdela se mi je, da storim zločin nad svojim detetom. Pomislim že, da se vrnem, toda kaj naj potem storim? Moja slutnja pred nečim strašnim je bila upravičena. Ko sem stopila na vrata kolibe, sem svisnila ka-

71 kor ranjena zver. obrnuta glavo in si jo pokrila z rokami. Strašnejšega se nisem videla v življenju: dušo človeško polije mrzel znoj. Še vedno mi je pred očmi in nikakor ne morem izbrisati te strašne slike, gledam jo v sanjah, podnevi, povsod me spremlja in preganja, trga mi spanec in grize moje telo.

Pod streho leži na zemlji dvoje desk, nekoliko oddaljenih druga od druge. Po teh deskah so položeni mrtvi otroci. Devet jih leži, ta oblečen, drugi bos, zaprtih in odprtih oči, ta ima plave, ta črne lase, oblečeno umazano s krvjo. Lice pokrito z robcem. Devet mrtvih angelov leži, eden poleg drugega, brez krste brez pokrova, brez svečice. Zdi se kakor da je veter potrgal cvetoče vejice iz grma in jih razsul po tleh. Pod njimi vlažna zemlja v kateri se poznajo sledovi mater, ki so zapuščale svoje otroke, se poslavljale od njih, ki so sedaj že mogoče daleč na cesti z ostalim svetom in ne vedo, v katerem grobu bo spalo njihovo dete.

Kako mirno leži ta deca? Nič ne plače za svojimi materami. Nobeno ne stegne svojih ročic materi nasproti. Ono prvo v vrsti sladak otroček ima lepo počesane lase, mati mu jih je s solzami obila in s prsti počesala. Oči napol odprte kakor kadilnica, ustnice se odpirajo kakor popek, ki ga je komaj poljubila pomlad. Beli, mlečni zobki se vidijo. Poleg njega razoglavo kmetško dete z vlažnimi opankami in z majhnim suhim šopkom za pasom. In zopet poleg tega malčke stisnjenih čeljusti, bledih, razpokanih ustnic od vročice. Pod pazduho ima jabolko, ki mu ga je mati vtaknila pri slovesu. Jabolko je malo nagrizeno in pozna se sled drobčkanih otroških zobkov. Najbrže ga je nosila mati s seboj in dete je vgriznilo, kadar ga je žejalo in zdaj mu ga je zapustila v slovo. Njegova mrtva ročica pa ga ne more dvigniti do ust, ki so se posušile od poljuba smrti. Poleg njega malo truplo otročka, čigar lice je pokrito z robcem, iz katerega se vije šop kodrastih las. Na robcu se je zgostila in strčila kri. In zopet devojčica. Smrt ji ni še izbrisala sladkega detinskega smeha, dvignjene ročice iščejo matrine roke, da jo popelje seboj.

Poleg nje tovarišica. Bogati, zlati lasje krase visoko čelo, pod katerim se odpira dvoje globokih jamic. Okamenel ji je smeh na ustnicah, hladen kakor v marmor vklesan. Poleg nje strašna slika okrvavljenega otročka. Čelo je ovito s širokim vencem strnjene krvi, ki se je potočila čez ves obraz za ušesa in kapljala na tla. Iz nosa mu je zalila usta črna kri. Mali mučenik je krčevito stegoval ročice, razpokane od mraza. Potem sedmo, osmo, deveto, kdo bi imel toliko srca, da bi jih mogel gledati.

Na prsih mladega mrliča sem zagledala skromen listič. Nepoznana ženska roka je napisala besedo «Dragomir». Zapustila je duhovniku njegovo ime, da ga vplete v svojo molitev. Mali Dragomir je držal v svoji ročici ugaslo svečico, vosek mu je pokopal ročice, ki so bile z voščenimi rožicami posute. Njegovo lice je mirno, kakor bi spavalo na materinih prsih a ne na vlažni zemlji. Iz obrazka je zginila vsa kri; okrogla ličeca so še samo kost in koža in povešene ustnice, odkrivajočo vrsto stisnjenih zobkov so mu skazile prejšnjo lepoto.

«Čigav si ti mali Dragomir? Kdo je tvoj oče, kdo je tvoja mati? Razveselili so se te, ko si se rodilo, klicali so te Draža; kadar so te pomilovali, si se sladko nasmihal, božal z ročicami in poljuboval svoje srečne roditelje.»

Bog zna, kako so se zvali drugi otroci. Ona kodrasta tam mogoče Dara, Darka, Darica. Ona poleg nje s krvavim vencem na čelu Milica, Mila? Fantiček z jabolkom Milan, Milanček, Mile, kdo bi vedel, kako jim je ime? Oh, da mimam toliko moči, da prebudim te mrtve otroke? Da bi spregovorila z njimi toplo materinsko besedo, da jih spoznam z njihovim novim tovarišem, mojim nesrečnim detetom, katerega še nisem mogla odtrgati od svojih prsi in nisem imela moči, da ga spustim na te deske, na to vlažno zemljo.

Solze mi prično vreti iz oči in še sebičnejše sem pritisnila na svoje prsi mrliča. Starec me pusti, da se izločim in položim sam otroka na deske, mu pokrije z robcem obraz, ga prekrži in dvigne glavo.

(Dalje prihodnjik.)

Pričji pomenki.

«Vi, pa vi», se je obregnila stara vrbavka nad strnadovko «prava sila vam je tako opletati z jezikom. Ne bojite se ne Boga ne države, jaz sem pa tako odgojena, da gledam predvsem na ugled in čast.» Strnadovka je zavpila: «Vi pa ugled! Vi pa čast! Pojdite, čast, čast, razgrizniti pa ni kaj!» Družba se je silno razburila: končno je predlagal strnad, naj odide na Senkavž. In so odšli. Na zvoniku je dremal star šenkavžki golob. Vrišč ga je vzbudil iz sladkih sanj in se napol v spanju je zagodel: «Pričji pomenki, samo da se mesa najde...!» Družba se je nasmejala na ves glas: «Za božjo voljo», so vpili vsi vprek «pravi Ljubljancin ste: komaj smo se zime izobčili, pa že dremate pri belem dnevu. Kaj se vam je pa sanjalo?» Uglednega starca je postalo malo sram in začel je razlagati svoje pomembne sanje:

Pojavil se je tiste čase v Ljubljani čudovit slepar, da še nikoli tega: bolj ko je lagal, bolj so mu dragi Slovenci verjeli. Castili so ga, kot je pri nas stara navada: ulico je dobil po svojem imenu, kihar ga je klesal in šolska mladina z zasilec ga je sprejela, kjerkoli se je pojavil. Sleparja je bilo vse skupaj že prenemarno in da bi svoj mili narod do dobrega spoznal, si je izmislil pravo sleparško šalo. Poklical je predse ugledne predstavnike naroda, pomenljivo nagnil glavo, hinavsko zavijal oči in proroško zatulil: «Mili moj narod! Čez tri dni bo konec sveta!» Nobena laž se ni tako hitro raznesla po mestu kakor ta. «Čez tri dni, čez tri dni», je vpilo staro in mlado. «Se tri dni!» so se drli solariji, pometali knjige proč in pretepli učitelje. «Se tri dni!», so vpili penzionisti v «Zvezdi» in plesali kolo z junaki iz Mestnega loga. Čudna zmešnjava se je lotila stolnega mesta. Trgovci so ponujali ljudem blago v celih vagonih po zares originalnih cenah, t. j. zastoni. Banke so nakazale čudovite vsote za dijaštvo, invalide, slaboumne in umetnike. Kaj se je vršilo po ljubljanskih goštilnah, je človeka strah povedati. Kakor na rešilnih čolnih se je bilo staro in mlado za prostore. Pa le malo je bilo še tako sročnih, da so se mogli piti. Krčmar je postal mecen svojega ljudstva: polno klet mu je podaril. Marsikateri ljubljanski vinski mešalec je bil od svojih bivših odjemalcev prisiljen, da pokaže narodu tiste sode, v katerih so bili rojeni Jeruzalemec, Haložan in druga nazarensko pristna vina. Sam predsednik abstinentov je za lase privlekel izpod postelje svoj skriti sodček in vzdihnil proti nebu: «Se tri dni ga bom! Ljubi bog, ti mi boš odpustil.» Občinski svetnik se je tolkel ob kolena in se kanijal: «Hvala bogu! Vse mestne skrbi, s čestnim valjarjem in neposušnim barjem vred, naj sedaj prevzame kolega sv. Peter.»

Vsak stan je obhajal kesanje, celo tisti stanovi, ki smo jim dosedaj še precej verjeli. «O bog!» je vzdihoval učenjak pred univerzo na čelu svojih kolegov, ki so klečali na trdem tlaku na golih koljenih in odkritih glav «o bog, ko smo bili najbolj ošabni, smo se delali kot da res kaj znamo, pri sedanjih poniznostih pa prav skesano priznamo, da prav nič nismo znali!» «Kaj boste vi, zgodovinarji, jezični oslovci, korenjarvalci in drugi čisti in skaljeni filozofje, je vzdihnil doktor medicine «prava sila se vam je batl, toda gorje nam kirurgom, kdo nas

bo ščtil, ko se srečamo čez tri dni na onem svetu s svojimi žrtvami!?! «Oj, ne-hajte, dragi kirurg,» ga prekinje drug zdravnik, «name pogledite: jaz sem celo internist. Lažje se bo zagovarjal zadnji cestni pometlač ali najbolj divji zastopnik moderne slikarske šole.» «Oh, molčite,» je vzkliznilo neko mlado slikarsko mazi-ko, «jaz da sem zastopnik moderne?! Ko sem videl, da onega, kar so znali stari, niti preslikati ne znam, sem pogruntal moderno strmo. Kako sem napravil svoj talent, tega me Bog ne bo vprašal, ker sam dobro ve, kako je bilo z njim, ampak, da tem uboge mecene tako na de-belo «farbul», to je, za kar me bo ljubi bog potikal.» Mimodoli advokat se je pa muzal: «Le izblebajte se, dobro sem vas poslušal. Jaz pa previdno molčim, dokler ne vidim na onem svetu nove situacije. O, ti dobičkanoni molki!» «Se tri dni, čez tri dni!» se čuje rjoveti pred Prešernovim spomenikom. Grozni prizori so se tam odigravali. Poslanci, politiki in ljudski osrečevalci sploh, romajo s svečo v roki in vrvoj okrog vratu proti frančiškanski porti. Nekateri najbolj divji delavski zastopniki, ki so hoteli rešiti za-služjeni proletarijat izpod kapitalistične-ga jarma, imajo okrog vratu težke ve-rige. Ukročenim zverinam so podobni. Vsi prosijo s povzdignjenimi rokami:

«O, blagi frančiškani, vse življenje smo narod osrečevali, zato vas prosimo, pu-stite nas za te tri dni vstopiti v vaš pre-koristni red!» Ubogi frančiškani pa jih zavračajo: «Vse zaman! Žive duše ni več spraviti skozi porto. Samostanske celice so do zadnjega kotička natlačene s spokorniki. Prvi so pridrveli hotelirji in restavratirji, za njimi so se usuli peki in izdelovalci klobas in konzerv. Pogledite, saj še tale dva mesarja ne moreta več noter.» Se huiše je pa pri nunah. Redov-nice so jo popihale iz samostana in vpile: «Se tri dni! Celo življenje smo molile za srečno večnost, za te tri dni se bomo pa že pobotale z Gospodom!» V samostan pa vrše dame raznih ženskih korporacij in izkazalo se je, da je zelo dobro, da ima samostan tako ogromen vrt, kloster bi se podrl, toliko se je priteplo ženskega sveta in polsveta.

V zadnjem trenutku je prišla iz Beo-grada brzoljavka: «Sloveniji se za te tri dni priznava avtonomija, Vodmatu, Si-ški in Kurji vasi pa republika.»

Blaga in denarja po ulicah na kupe, pa nihče ga ne pogleda, še v napoto je lu-den. Star borzni jud pa brska med de-narjem, zbira najboljšo valuto in godrnja sam s seboj: «Slab spekulant bi bil, ako bi ne računal tudi s to možnostjo, da čez tri dni se ne bo konec sveta!»

Jugoslovansko napredno akademsko društvo «Jadransko» naznanja žalostno vest, da je njegov dolgoletni član in bivši zaslužni predsednik, tovaris

SVOBODIN ČOK

pravnik

dne 5. t. m. v Lokvi pri Divači po dolgi težki bolezn

umrl.

Dobrega in požrtvovalnega tovariša bomo ohranili v trajnem spominu.

V Ljubljani, dne 6. junija 1922.

ODBOR JNAD «JADRANA».

1728

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš srčnoljubljeni sin in brat

Fran Svobodin Čok

stud. iur.

danes dne 5. junija 1922. ob 8. uri po dolgi in težki bolezn

v 24. letu svoje starosti preminul.

Pogreb bo dne 7. junija ob 17. uri iz hiše žalosti.

Lokev pri Divači, dne 5. junija 1922.

Jože Čok, oče. — Katarina Čok, roj. Gregorčič, mati. — Jože in Anton, brata. — Marija in Albina, sestri. — Ana Gregorčič, teta.

Vremensko poročilo						
Ljubljana, 6. junija 1922.						
Kraj opazovanja	ob	Zračni tlak	Zračna temperatura	Veter	Oblačno 0—10	Padavine mm
Ljubljana .	7.	764.9	19.3	sev. vzh.	oblačno	—
Ljubljana .	14.	759.1	27.2	jug. vzh.	več obl.	—
Ljubljana .	21.	761.6	20.2	sev. vzh.	več obl.	—
Zagreb .	7.	760.8	20.0	brezvetra	oblačno	—
Beograd .	7.	764.8	14.0	jug. vzh.	več obl.	—
Dunaj .	7.	763.6	16.0	sev. vzh.	več jasno	—
Praga .	7.	—	—	—	—	—
Inomest .	7.	786.6	15.0	brezvetra	več jasno	6.0

V Ljubljani barometer stanov., temper. normalna. Selence vzhaja ob 4.00, zahaja ob 19.52

Mali oglasi

stanje do 20 besedi Dne. 3.—, vsaki naslednji 5 besedi 1 Dne. — Trgovski oglasi, doplačevanje, ne-premičnine do 20 besedi 5 Dne., vsaki naslednji 5 besedi 2 Dne. — Plača se naprej. (Lahko tudi v — znakih.) Na vprašanje se odgovarja le, ako je vprašanje priložena znamka za odgovor.

Stavbe

Kuharica in sobarica
se sprejmeta: Vegova ulica št. 2, I. nadst., levo. 1732

Uradnik
(neozmožen), z večletno prakso, zmožen vseh pisarniških poslov, želi primerne službe pri kakem podjetju v Ljubljani ali drugod. Cenjene ponudbe pod «Vestem» na upravnistvo «Jutra».

Prodaja se pohištvo
s stanovanjem, jako na lepem kraju. Poizve se: Lončarska steza št. 12 od 7. do 12. ure. 1725

Stanovanja

Mebilirano mesečno sobo
išče mirna gospodična za 1. julij. Cenjene ponudbe pod «Jutri» na upravo «Jutra». 1729

Na stanovanje
in hrano se sprejme gospodična. Poizve se pri hišnici Subiceva ulica 3. 1719

Nepremičnine
Napredaj je hiša
s sadnim vrtom, dvema gozdi, ujujo in travnikom na zelo prometnem kraju na Gorenjskem. Zelo priprava za kakega obrtnika. Naslov pove uprava «Jutra». 1731

Tri stavbene parcele
v Ljubljani, ob cesti železnice, ugodno napredaj. Naslov in pojasnila pri anonimi 1738

Anton Novak
trgovca in posestnika

Heda Novak, roj. Sare

poročena

Gradac Ljubljana

5. junija 1922.

Največja izbira 819/e

različnih pletenin, majic, nogavic

in rokavijo pri trdki

A. & E. Skabernè

Ljubljana, Mostni trg 10.

Ferotnino

vsak dan sveže, na francoski način kleno in čisteno, nudi trdka

Kmet & Lubšina,

trgovina s perotnino in divjačino, Ljubljana VII, Slovenska cesta 290. Ugodno za hotele in letovišča. Sveža jajca vedno v zalogi. 1641

Radi ugodne valute

prodam večjo množino

„Vulkan“ kose

po zelo nizki ceni od 50 do 90 cm dolge

IVAN SAVNIK, KRANJ.

ZLATOROG MILO

je najboljšje.

Prva Mariborska tovarna mila, prei C. Bros, Maribor.

Glavno zastopstvo za Slovenijo in zaloga:

R. Bunc in drug

Celje — Ljubljana — Maribor

Zlatorog

Zlatorog